

660317 GDPแบบพุทธที่ต่างจากนักเศรษฐศาสตร์เทวนิยม พุทธศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก

<https://www.boonniyom.net/53009.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/1blyQ516KXEzOCOx6-bmkfHCERYXTDRS4/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวโหลดเสียงที่

https://drive.google.com/file/d/1c5SJSimW9-JDTDUfQa4VaK0b07vo-GcH/view?usp=share_link

ดูวิดีโอได้ที่ <https://youtu.be/JKXGHNeWtQY>

และ <https://fb.watch/jk87bdx-Rn/>

สมณะเดินดิน... วันนี้วันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 ที่บวรราชธานีอโศก แรม 14 ค่ำเดือน 4 ปีเถาะ อาตมาก็แว็บไปถึงงานปลูกเสก ซึ่งอยู่ต้นเดือนเมษายนในวันที่ 5 สรุปแล้วเหลืออีกไม่ถึง 20 วัน เราจะเข้างานแล้ว แต่ก็ดีในงานพุทธาภิเษกที่ผ่านมา เหมือนเป็นการสัมมนาภายในของพวกเรา มีอะไรที่จะทำให้พวกเราสมบูรณ์ หน่วยงานองค์กรอะไรที่ต้องแก้ไขทำให้เกิดการพัฒนาขึ้น ก็ได้เอาเรื่องราวต่างๆ ขึ้นมารวบรวมเรียบเรียง ก็มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านด้วยกัน

เรื่องหนึ่งที่ถือว่าเป็นเรื่องที่ฟังแล้วก็ได้ข้อสรุปตรงกันว่า เป็นเรื่องที่ชาวอโศกจะต้องยกมาตรฐานการผลิต ฐานผลิต ฐานแปรรูปต่าง ๆ นานา ต้องทำให้เข้ามาตรฐานสากลมากขึ้น เราก็จะต้องให้ความร่วมมือกับทาง อ.ย. ซึ่งเขาก็ให้ความช่วยเหลือเราทุกอย่าง ส่งเจ้าหน้าที่มาให้คำแนะนำโดยตรง ต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เขาอยากให้เราเข้าสู่มาตรฐานสากล เพราะ

หมู่บ้านของเรามีคนมาศึกษาดูงาน น่าจะเป็นตัวอย่างให้ชุมชนและคนที่มาศึกษาดูงาน ต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่ของรัฐเขาด้วย พวกเราเองก็จะได้มีการปรับปรุงพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น รู้สึกทำแล้วมีแต่ดีไม่มีเสีย มีแต่เจริญก้าวหน้า

ทางบ้านราชฯหลายอย่างก็ต้องเปลี่ยนแปลง ฐานงานที่อยู่กันมานานก็ยอมเปลี่ยนแปลงปรับปรุง เหมือนกับคู้แซนเข้าเหยียดแซนออก คิดแค่ 2 นาทีก็ยอมเปลี่ยนแปลงแล้ว

ป๋องว่า...เป็นชุดงควัตรข้อที่ 12 จะอยู่ตรงไหนก็ได้แล้วแต่หมู่จะจัดให้

สมณะเดินดิน... พวกเราเป็นเหมือนสายชุดงควัตร ชุดงควัตรบอกว่าไม่ใช่ต้องไปเดินในป่าในดง แต่อยู่ในบ้านในเมืองนี้แหละ เรามีข้อปฏิบัติที่เคร่งครัด เป็นต้นว่า เราไม่ใช่เงินใช้ทอง ฉันทอาหารวันละ 1 มื้อพวกนี้ ยิ่งได้ข้อที่ทำงานตรงไหนก็ได้อยู่ตรงไหนก็ได้แล้วแต่หมู่จะจัดให้ เป็นชุดงควัตรข้อที่ 12 ใครทำได้ถือว่าเคร่งมาก เป็นความเจริญก้าวหน้าอย่างมากมายทีเดียว ที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ แต่พวกเราก็เป็นไปได้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อไปสันติอโศก พ่อครูไปเยี่ยมมอบาลิกาเย็นฟ้า (เดิมชื่ออภิญญา) อายุถึง 102 ปี ซึ่งก็น่าอัศจรรย์ จากคนที่ไม่ค่อยจะพูดกลับพูดได้เยอะเลยหรือเป็นเพราะพ่อครูไปเยี่ยมเลยเกิดพลังพิเศษ คนดูแลบอกว่า บางช่วงก็จำอะไรไม่ค่อยได้ แต่วันนั้นก็ค่อยๆจำได้ จำท่านแสนดินได้ก่อน ค่อยไปค่อยมาค่อยจำท่านดิกชะได้ แต่ว่า ลูกเขาไม่ค่อยอยากให้อุโธโรททัศน์เลย เพราะดูโธโรททัศน์แล้วเขาจะไม่นอนเลย เพราะใจจะพุ่งมาอยู่ที่บ้านราชอย่างเดียวเลย แม้อายุ 102 ปี แต่จิตวิญญาณก็พุ่งมาอยู่กับหมู่กลุ่ม พุ่งอยู่กับพ่อครู เห็นพลังวิญญาณที่มีแรง จนลูกคิดว่าการดูโธโรททัศน์ บุญนิยมที่วิจะเป็นอุปสรรคต่อแม่ เห็นคติภพที่ว่า ใจอยู่กับหมู่กลุ่มตลอด

แต่ก่อนนี้เคยเห็นตอนอายุ 50 ถึง 60 ก็ป่วยกระเสาะกระแสะ ดูแล้วไม่น่าอายุยืนได้เลย แต่พลังศรัทธาทำให้อยู่ได้ถึง 102 ปีแล้ว นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่บอกถึง ความมั่นคง ความแน่วแน่ ไม่ถดถอย มันเป็นตัวทำให้ชีวิตมุ่งมั่น อยู่ต่อไป แต่ก็น่าเสียดาย ที่ไม่สามารถมาอยู่กับพวกเราได้

พวกเราก็ตอนนี้มีพรรคการเมือง เดี่ยวจะมีหัวหน้าพรรคขึ้นมา จะมี
เรื่องราวอะไรต่อไปมากขึ้นเรื่อยๆ ใครที่นิ่งอยู่กับที่มีโอกาสหลุดออกจากหมู่
นะ พ่อครูพาไปกลับรถด่วนขบวนสุดท้ายที่จะมาเก็บชาวบุญนิยมเดินทางไป
ต่อ

วันนี้ได้โอกาสที่พวกเราจะได้ตั้งใจฟังสัจจะโลกุตระกัน ขออาราธนาพ่อ
ครูครับ

พ่อครูว่า... เจริญธรรมทุกคน

SMS วันที่ 15-16 มี.ค. 2566

*_เมตตา โพธิสุทธิ์ · กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพบูชายิ่งค่ะ
เมื่อวันพุธพ่อครูเพิ่งเดินทางมาถึงเข้านี้ ตอนเย็นก็เทศน์เลย สุดดดด.....ยอด
ดดด.... มากกก..ค่ะ*

*_อารยา ศรีไพโรจน์ · ข้อกำหนดการเป็นสมาชิกพรรคสัมมาธิปไตย
ต้องเป็นคนที่ยินดีด้วยใจหรือไม่ค่ะ*

พ่อครูว่า...เอ้ ไม่นะ ไม่มีกำหนด เป็นแต่เพียงว่าไม่มีอบายมุข ไม่ได้
บังคับให้มาถือศีล 5 ก็ไม่ถึงอย่างนั้นหรอก มีแค่ว่า คุยกัณบ้างว่า แค่นี้
อบายมุข อบายมุขก็ตามความหมายของพวกเรา คนนอกมาสมัครก็คงจะ
สัมภาษณ์บ้าง อบายมุขก็ถามไถ่ดู เป็นไง สุขสันต์บ้างไหม ก็อย่าลองเล่นบ้าง
ไหมหรืออะไรก็แล้วแต่ ก็ต้องถามอบายมุขต่างๆ เล่นหุ้น เล่นแชร์ได้แค่ไหน
ก็เลียบๆเคียงๆดู ถ้าเห็นว่า คุณยังเป็นอย่างนั้นอยู่ พวกเราก็คงจะลำบากอะไร
ก็ว่ากันไป ก็ฉลาดกัน เจ้าหน้าที่จบตึกเตอร์กันเยอะแยะ

*_บุญญากร พัฒนสัตถาพร · ถ้าต้องการให้นายกลุงตู่เป็นนายกฯอีกรอบ
บัตรสองใบต้องกา ทั้งพรรครวมไทยสร้างชาติ กา ผู้สมัครของพรรคแบบเขต
ด้วย ครับ*

_ คอยใคร · กราบเคารพพ่อครูครับ เมื่อวันจันทร์ผมได้ไปสันติอโศก เพื่อฟังพ่อครูเทศน์ช่วงเย็น ผมจึงรีบทำงานให้เสร็จอย่างรวดเร็วแล้วรีบเดินทางไปถึงสันติอโศกช่วงสี่โมงเย็นเพราะกลัวไปช้ารถจะยิ่งติดเยอะครับ พอไปถึงผมก็นั่งรอแถวๆซุ้มป้ายสันติอโศกชอยร้านขายอาหารเจครับ นั่งรอสักพักก็เห็นอาปะท่านหนึ่ง(ผมไม่ได้ถามชื่ออาปะ) ยกกระถางต้นไม้เดินข้ามไปข้ามมา ผมจึงถามอาปะว่า ให้ผมช่วยยกไหมครับ อาปะก็ให้ช่วยยกไปวางฝั่งตรงข้าม บอกว่าวางตรงไหนก็ได้ อาปะส่งกระถางมาสามใบ ผมก็ไปวางให้จนครบ

สักพักอาปะก็มายืนคุยด้วยถามที่มาที่ไปของผมและเล่าที่มาที่ไปของอาปะ พอคุยกับอาปะ ผมจึงเห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์อีกแล้วครับ อาปะถามจะไปบ้านราชเพื่ออะไร ผมก็ตอบไปว่าจะไปช่วยทำงานครับ อาปะก็บอกว่าอย่าคิดว่าไปช่วยทำงานสิ มันยิ่งใหญ่เกินไป คิดว่าไปปฏิบัติวัตรธรรมจะดีกว่า แล้วก่อนอื่นให้มาลองเข้าค่ายที่สันติก่อน มาลองนอนต่างที่ เจอคนที่ไม่รู้จัก ว่าเราจะอยู่ได้ไหม กินได้ไหม ทั้งคนข้างหลังได้ไหม เพราะเราพร้อมที่จะโดนดึงไปทางโลกียะมากกว่าโลกุตระ ถ้ายังก้าวไปข้างหน้าไม่ได้ โอกาสที่จะโดนดึงกลับหลังมันมีมากกว่า ซึ่งมันพร้อมที่จะถอยหลังอยู่แล้ว

พอผมได้ฟังเช่นนั้นก็ระตุกจิตโลกุตระผมขึ้นมาอีกครั้ง เพราะช่วงหลังผมเองก็รู้สึกว่ ผมถอยหลังกลับไปจริงๆครับ การมาสันติเพื่อฟังธรรมพ่อครูครั้งนี้มันเกินความคาดหมายที่ตั้งไว้มากครับ ได้พบอรหันต์ตัวเป็นๆ ได้พบพระโพธิสัตว์ตัวเป็นๆ บุญอย่างยิ่งครับ นานๆ ผมส่งแมสเสทมาที่ ขอเล่าเพียงเท่านี้ก่อนครับ

กราบขอบพระคุณพ่อครูครับ

_ กิตติมา เอกมาไพศาล : ถ้าพ่อครูไม่เทศน์เกี่ยวกับเรื่องการเมืองและมีพฤติกรรมเป็นรูปธรรมให้เห็น และมีการทำสืบเนื่องมา ซึ่งเห็นได้จากการที่อาจารย์หมอเขียวรับเป็นหัวหอกในการทำพรรคสไตร์บุญนิยม แต่ก่อนไม่ค่อยได้สนใจเรื่องการเมืองเท่าไร (แต่ก็ออกมาต้านระบอบทักษิณอยู่ค่ะ) แต่ก็ต้องมาสนใจเพราะพ่อครูเทศน์จนลูกรู้สึกว่ต้องมาสนใจมากๆละ ถ้าไม่

สำคัญพ่อครูคงไม่แสดงบทบาทชัดเจนเช่นนี้ มันน่าสนใจที่จะเห็นชาวโลกตระทำการเมืองเจ้าค่ะ ลูกจะเรียนรู้การเมืองจากพ่อครู ถึงแม้จะยังไม่ค่อยอิน แต่ก็สมัครเป็นสมาชิกพรรคแล้วค่ะ เช่นเดียวกับการทำกิจกรรมก็ได้รับสัมมาทัญญูจากพ่อครูจนเปลี่ยนพฤติกรรมตัวเอง กราบขอบพระคุณที่ให้อภัยเจ้าค่ะ

พ่อครูว่า...ดีเข้าใจอะไรมากขึ้นก็เปลี่ยนแปลงอะไรได้มากขึ้น เรียนรู้ธรรมะให้รู้ว่า เราจะพัฒนาไปอย่างนี้ อย่างนี้ มันก็จะได้เปลี่ยนแปลงตัวเอง ไม่จັນมันก็จะไปตามยถากรรมตามกิเลส ถ้ามันสนุกมันได้เกิดขึ้นอะไรอย่างนั้น อย่างนี้มันก็ไปเรื่อย ตอนนี้อะไรให้ได้คิด ยิ่งเป็นธรรมะหรือว่าเป็นการเจริญที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์ มันก็ได้อะไรเพิ่มขึ้น

_มยุรี ช่าง · กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพยิ่งค่ะ วันนี้ได้ไปสมัครเป็นสมาชิกพรรคสัมมาธิปไตยที่สันติอโศก มีความยินดีอย่างยิ่งค่ะ

_सान สีสกุล · กราบนมัสการด้วยความเคารพครับ ไปร่วมงาน พุทธาภิเษก ที่ปทุมอโศก ได้รับหนังสือแจกฟรี เเงาฟ้าที่ท่อน้ำ อ่านแล้วชอบมาก เป็นหนังสือที่มีคุณค่าอ่าน ขอบพระคุณคณะผู้เขียนผู้จัดพิมพ์ครับ

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน จะสมัครเป็นสมาชิกพรรคสัมมาธิปไตยไม่จำเป็นจะต้องกินมังสวิรัต

_ช่อทิพ หนูทอง · เคยสมัครพรรคเพื่อฟ้าดิน โหมะไปแล้วใช่ไหมคะ?

พ่อครูว่า...ใช่ หมายความว่ามันสูญไปแล้วเพราะว่ามันยุบไปแล้วมันเลิกไปแล้ว อันนี้มันเป็นพรรคตั้งขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นก็เริ่มกัน

ก็ขอเสริมอีกนะว่า พวกเรานี่ คนมาสนใจทางเรา แม้จะเป็นเรื่องการเมือง ที่เราเปิดใจกว้างกับข้างนอกเขาก็เป็นการเมืองแต่คนข้างนอกก็ยังสนใจน้อย ก็เอาพวกเรานี้แหละ หรือว่าข้างนอกได้ยินได้ฟังสนใจก็เชิญเมื่อก็บอกไปแล้วว่าข้างนอกมาสมัครก็ได้ เราไม่ได้ไปเคร่งครัดเหมือนกับผู้

ที่มาปฏิบัติธรรมทีเดียว การเมืองนี้เราอนุโลมไปไม่ใช่น้อยตอบไปแล้ว เชิญ มาสมัครได้ ถ้าสนใจมาเป็นสมาชิกของที่นี่

คือสมาชิกพรรคการเมืองจะเป็นสมาชิก 2 พรรคไม่ได้นะตามกฎหมาย เขาไม่ให้..เป็นโมฆะ ถ้าเป็นสมาชิก 2 พรรคเขาก็หักไปเลยทั้งคู่ เป็นคนผิด ไปเลย ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคไหนได้เลย เพราะฉะนั้นอย่าเป็นสมาชิก 2 พรรค มาเป็นสมาชิกพรรคเดียว

ที่นี้ของชาวอโศกมันก็ได้ตามเกณฑ์ของตามกฎหมายเขา จะต้อง มีสมาชิก 500 จะต้อง มี 5,000 จะต้อง มี 10,000 ตามกฎเกณฑ์ของเขา ซึ่งมัน ก็ต้องอาศัยคนข้างนอกบ้าง เพราะฉะนั้นเราก็ได้บอกไปแล้วว่า เพียงแต่ไม่มี อบายมุขเท่านั้นแหละ จะยังกินเนื้อสัตว์อยู่ ยังไม่ใช่มังสวิรัติ หรือไม่ได้ถือศีล 5 อย่างต่ำเหมือนชาวอโศก ที่จะเป็นสมาชิกในชาวอโศกที่เดียวก็ได้มาสมัคร ได้

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน วิปัสสนาจะได้ปัสน์ทิสวนสมณะเป็นเดียรถีย์

ทองใบ อิงคสารมณี ขอน้อมกราบพ่อครูด้วยความเคารพยิ่ง

จะพ้นทุกข์ด้วยสมณะและวิปัสสนากรรมฐานเท่านั้น จจริงหรือเจ้าคะ?

พ่อครูว่า...อันนี้เป็นหลักวิชาการ จะพ้นทุกข์ด้วยสมณะและวิปัสสนา กรรมฐานจริงหรือเจ้าคะ ก็ขอขยายความนิดหนึ่ง คำว่า สมณะ กับคำว่าวิปัสสนา สมณะมันเป็นมิจฉาทิฎฐิ มันเป็นการสงบแบบเดียรถีย์ เพราะฉะนั้นคนส่วนมาก ที่มาปฏิบัติธรรมจะได้ความสงบแบบเดียรถีย์ คือได้สมณะ ซึ่งเป็นความสงบที่ ไม่ใช่ของพระพุทธเจ้า เป็นความสงบชนิดหนึ่งเรารู้แล้วก็ทำได้ง่ายไม่ยาก หรือ

แต่ถ้าเป็นความสงบแบบพระพุทธเจ้าแล้วจะเรียกว่า ปัสน์ทิสวน ไม่ใช่ว่า สมณะ

ปัสน์ทิสวนเป็นความสงบ วิปัสสนาเป็นความมีปัญญา ปัสน์ทิสวนคือความ สงบ วิปัสสนาคือมีปัญญา เพราะฉะนั้นมาปฏิบัติธรรมของพุทธแล้วก็มี ปัญญา มาปฏิบัติเรียกว่าวิปัสสนากรรมฐาน เขาเรียกกันเผิ่นๆว่าการใช้การ

พิจารณาต่าง ๆ แล้วคุณก็จะทำให้กิเลสลดได้ คุณก็จะเกิดปัสสัทธิ เกิดจิตที่มันสงบ ส่วนวิปัสสนานั้นคือจิตที่มีปัญญา

เพราะฉะนั้นความเข้าใจทุกวันนี้ยังไม่ละเอียด รอบปฏิบัติสมณะวิปัสสนาพูดอย่างนี้ก็แสดงว่า คนนี้ไม่เข้าใจศาสนาพุทธ ยังปนๆ กันอยู่ ปฏิบัติก็ยังไม่ถูกไม่สัมมาทิฐิ เพราะแม้แต่ใช้ภาษาความหมายของสภาวะธรรม ซึ่งภาษามันก็สื่อสภาวะธรรม ผู้ปฏิบัติแล้วไม่เข้าถึงสภาวะธรรม มันก็ไม่มี พูดก็พูดยังไม่ถูกเรารู้แล้ว มันยังไม่ได้ เมื่อพูดไม่ถูกเข้าใจไม่ถูกก็ปฏิบัติไม่ถูก

สื่อธรรมะพ่อครู ตอน ผู้ที่มีจิตอยากจนแบบชาวโศกเป็นคนเข้าใจกระแสโลกุตระ

_ดนตรีธรรม วิรุฬห์ศิริกุล : "ผมหลุดจาก" เทวนิยม".. (ธรรมกายได้)... เพราะ..(กาลามสูตร).. ของพระพุทธเจ้า..ครับ..ที่ไม่ให้เชื่ออะไรโดยไร้เหตุผล หรือหาความจริงไม่ได้..หลงมกมายตามๆ กันไป....ผมมาฟัง"พ่อท่าน"..ครั้งแรก" FMtv" ปี 2553..ก็ฟังดูแปลกๆ เพราะ" พ่อท่าน" สอนไม่เหมือนพระรูปอื่นๆ ที่ผมฟังมา..

พ่อครูว่า...ขออภัยไม่เหมือนทั้งประเทศไม่มีใครเหมือนแน่นอน เพราะอาตมาเทศน์นั้น มันเป็นโลกุตตรธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่เป็นธรรมะของโลกียะสามัญธรรมดา เหมือนกับศาสนาไหนๆ แต่อันนี้มีชื่อว่าพุทธแต่เขาก็วนเวียนอยู่กับ ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข มันไม่เป็นธรรมะที่จะมาเรียนรู้ลึกซึ้งเข้าไปเหมือนอย่างพระพุทธเจ้าสอนที่ตรัสรู้แล้วนำมาสอนมาเปิดเผยมาประกาศ ก็ยังไม่ถือว่าเป็นพุทธที่เต็มๆ หรือเป็นพุทธที่เข้าเขตพุทธ เป็นอารยธรรมของพุทธ

ซึ่งมันก็เป็นแบบโลกียธรรมดาก็เจริญลากยศเหมือนอย่างเถรสมาคมเขา ไม่ใช่โลกุตระ มันก็เป็น ลาก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข เป็นสังคมศาสนาพุทธกระแสหลักหมู่ใหญ่เขา คุณก็ได้ฟังอย่างนั้นมาทั้งนั้น เพราะมันไม่มี

พออาตมามาเทศน์ขึ้นคุณก็บอกว่าไม่เหมือนพระรูปอื่น มันก็ต้องถูกต้องแล้วจะเหมือนได้อย่างไร เพราะมันคนละชนิด อันหนึ่งไปนิพพาน อันหนึ่งมันไปพาล มันไม่ได้ไปนิพพาน พาล แปลว่า โง่ แปลว่ายังไม่ฉลาด

_หลังจากนั้นก็ฟังธรรมะของ"พ่อท่าน"..มาตลอดจนถึงทุกวันนี้.. ยิ่งฟังยิ่งอยากจน..

พ่อครูว่า...ถ้าจริงตามที่คุณพูดมาก็หมายถึงคุณชัดเจนแล้ว จิตเข้ากระแสแล้ว เป็นอริยบุคคลแล้ว ยิ่งอยากจน

จริงๆแล้วนี่ศาสนาของเทวนิยมหรือศาสนาของเดียรถีย์ เขาก็พากันไปจนเหมือนกัน จนนะ แม้แต่คริสตศาสนาเขาก็เห็นว่าไปจนนั้นถูกต้อง ศาสนาเขนอย่างนี้จนหมดเนื้อหมดตัวเลย แก้วผ้าเดินโทงๆ ไม่ใส่อะไรไม่เอาอะไร อย่างนี้เป็นต้น ศาสนาเยอะที่เขาเข้าใจในเรื่องอยากจน แต่อยากจนของพระพุทธเจ้านั้น อยากจน อยากอยู่กับสังคัม อยากจนแล้วเป็นคนจนที่มีประโยชน์ต่อสังคัมเป็นคนจนมหัศจรรย์อย่างที่ชาวอโศกเราเป็น ไม่ใช่เป็นคนงอมืองอเท้า สิ้นไร่ไม้ดอก นั่งมกชก หนักเข้า เป็นอาการซึมเศร้าอะไร ไม่ใช่แต่เป็นคนยิ่งเบิกบานร่าเริงกระปรี้กระเปร่า ยิ่งรู้จักการทำงานทำการงานให้แก่สังคัม แต่เป็นคนไม่สะสม เป็นคนไม่อยากได้เป็นคนที่ยิ่งมาถึงระดับเศรษฐกิจขั้นสาธารณภัยอย่างพวกเราเป็น ยิ่งสบายสร้างสรรค์แล้วก็พออยู่พอกิน แล้วก็ไม่ไ้ได้ตะกละตะกลามเพราะว่ากิเลสเราลด เราก็กินเพื่อยุทำงานชัดเจนไปสบายชีวิต อิสระ สบาย สงบ อบอุ่น อิ่มเอม เกษมใส ใจเกื้อกูล และเพิ่มพูนเสียสละ อยู่อย่างนี้อย่างจริงจังเลย ยิ่งฟังยิ่งอยากจนมันจะเป็นอย่างนั้น

_ไม่อย่างมีอะไรเพราะมันคือความทุกข์ และหลอกลวงใจของเราทุกเรื่องยังมีทรัพย์มีเงินมากยิ่งทุกข์ (พ่อครูว่า...ขยายความอย่างนี้แสดงว่าคุณเข้ากระแส) เพราะจะหาความสงบไม่ได้ คนโน้นไปคนนี้มา เมื่อไม่ให้ก็มีปัญหาผิดใจกัน วุ่นวายไม่จบสิ้น..บางครั้งถึงตัดฟัดเพื่อนตัดน้อง...หาความจริงใจไม่มี...(มีแต่โลกียธรรม).. ทั้งนั้นครับ..แต่ผมได้มาพบ (โลกุตระธรรม)..จากธรรมะของ"พ่อท่าน"....กราบ"พ่อท่าน"...ด้วยความเคารพที่สูงอย่างยิ่งครับ....

พ่อครูว่า...อาตมาฟังเท่าที่คุณพูด แสดงว่าคุณเลื่อนฐานะของจิตเป็นอริยบุคคลขึ้นไปแล้ว ก็พัฒนาไปเถอะ นี่เป็นของจริงนะ เป็นคนที่ธรรมะ

พระพุทธเจ้ามีอริยบุคคลสมณะ 4 เหล่า มี โสดาบัน สกิทาคามี อนาคามี
อรหันต์ แต่ข้อมูลมานี้เอาตามารู้ไม่ได้ว่า คุณจะเป็น สกิทาคามี อนาคามี
อรหันต์ แต่กำหนดได้ว่าเป็นโสดาบันแล้ว

*_BKK walk บีเคเค วอล์ค • ผมว่าระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมต้อง
ขับเคลื่อนด้วยกิเลส จึงต้องใช้วิธีสังฆารปรุงแต่งมามอมเมาเพื่อให้เกิดการ
บริโภค ผู้นำฝ่ายโลกีย์จะไม่เอาเศรษฐกิจแบบบุญนิยม และเขาไม่ยากให้
ชาวโลกเรียนรู้ธรรมะพระพุทธเจ้า ที่ถูกต้องเหมือนของชาวอโศก เพราะถ้า
ชาวโลกมีสติดีรู้ว่กำลังถูกมอมเมาอยู่ ระบบทุนนิยมก็ไปไม่ได้*

พอครู้ว่า...คุณพูดถูกต้อง 100% แต่เขาเข้าใจไม่ถึงคุณหรอกแต่คุณมีความ
รู้ความเข้าใจแล้ว เพราะฉะนั้นเขาไม่เรียนรู้ไม่ประสีประสาเกี่ยวกับ
โลกุตระด้วยซ้ำ แต่เขารู้ว่า เอ..คนที่มาปฏิบัติธรรมโลกุตระ มันหลอกไม่ได้
มันไม่เป็นเหยื่อเขา เขาก็พอสะดุดๆแค่นั้น แต่เขาไม่รู้ถึงขั้นโลกุตระ เขาไม่
อยากให้อาโลกุตระมาสอน แต่เขาขาดสมาธิที่จะหลอกได้เพิ่มขึ้นเขาก็
สะดุดเท่านั้นเอง

สี่ธรรมะพอครู้ ตอน นักบวชของพุทธทำการเมืองเป็นเรื่องที่มีมาแล้ว ในโลก

*_ชรินทร์ ธนโกค • เป็นประวัติศาสตร์ของชาวโลก (วัชรินทร์โพสคลิป
พอครู้ไปสมัครสมาชิกพรรคสัมมาธิปไตย)*

พอครู้ว่า...มันไม่ใช่ประวัติศาสตร์ของชาวโลก ศรีลังกานั้นพระเป็น ส.
ส.เลยนะ แม้แต่พม่า ศาสนาพุทธนี้เขาก็เป็นการเมือง ทำการเมืองประท้วง
ทำอะไรต่ออะไรกันเป็นกลุ่มเลย มันไม่ใช่เป็นประวัติศาสตร์ของชาวโลก
หรอก เรื่องพระของพุทธหรือศาสนาพุทธที่เข้าไปทำงานการเมือง ที่จริงมัน
ไม่ใช่เรื่องประหลาด มันไม่ใช่เรื่องผิด

แต่ประเทศไทยนี้ต่างหาก ไปยึดถือ ไปถือสาแบบนั้นว่า อย่างนั้นอย่าเอา
ธรรมะเข้าไปยุ่งกับการเมือง พระนี่คือชาวธรรมะ การเมืองมันไม่ใช่เรื่องของ
ธรรมะ การเมืองเป็นเรื่องเหลวไหล เพราะฉะนั้นพระต้องออกนี้ไปไกลๆ มันก็

ยิ่งแยะใหญ่สิ ประเทศก็ยิ่งเสื่อมยิ่งทรุด ไม่ผิดหรอกคุณพูดถูกการเมืองยิ่งเลวอย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้นมันต้องเอาธรรมะเข้าไปใส่ อันนี้แม้แต่ท่านพุทธทาสท่านก็เคยเตือนมาแล้ว แต่ท่านไม่ลึกเข้าไปถึงว่าพระจะไปเกี่ยวข้องกับการเมือง ท่านยังไม่ถึงหรอก ท่านยังไม่กล้าและท่านก็ไม่ทำ ท่านก็อยู่ของท่านไป รักษาตัวรอดพอสมควร แต่อาตมามันก้าวข้ามขั้นนั้นมาแล้วก็พาทำจึงต่างกัน

_ซึ่งชื่อ วิเชียร กราบนมัสการพ่อท่านด้วยสุดเศียรเกล้าครับ ในงานพุทธาภิเษก ครั้งที่ ๔๗ ที่ปฐมอศอก ผมได้มีโอกาสไปได้แค่ ๑ วัน ก็ได้พบมิตรดีตัวจริงหลายท่าน มีความอบอุ่นยิ่งครับและวันนั้นเป็นวันมาฆบูชา ตอนแรกไม่ได้ตั้งใจจะมาวันนั้น แต่โชคดีที่มาได้พอดีก็ได้มาฟังธรรมะจากพ่อท่านตัวจริง เกิดพลังใจยิ่งนักก็จะขอฝากเพียรปฏิบัติลดละกิเลสต่อไปครับ กราบนมัสการขอบพระคุณสูงยิ่งครับ

พ่อครูว่า... มีข้อเขียนของคุณเทวินทร์ สิทธิน้อย เกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจศาสตร์ที่อาตมาจะอธิบายวันนี้ ที่จริงอธิบายมาหลายวันแล้ว วันนี้ก็จะขออธิบายอีก ก็ขออ่านก็แล้วกัน

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน หมู่กลุ่มที่มีจิตพุทธพจน์ 7 แก้ปัญหาเศรษฐกิจ

_เรียน พ่อครู

จากที่ได้ฟังธรรมพ่อครู ที่สันติอศอก เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา (๑๓ มีนาคม ๒๕๖๖) เรื่อง GDP โลกุตระ ผมได้สะดุดใจกับประโยคที่พ่อครูบอกว่า “เศรษฐกิจศาสตร์คือเรื่องของจิตวิญญาณ” และทำให้ผมได้เปลี่ยน มุมมองเป็นอย่างมาก จากเรื่องนี้

ซึ่งแต่ก่อนผมเข้าใจว่าพ่อครูสอนเรื่องบุญนิยม แล้วใช้บริบททางด้านเศรษฐกิจศาสตร์เป็นเครื่องมือใน การอธิบาย แต่จากประโยคดังกล่าว ทำให้ผมต้องกลับมาทบทวนความรู้เก่าๆ ที่มีอยู่บ้างในอดีตอีกครั้งหนึ่ง

เทียบกับความรู้เรื่องอื่นๆที่ผ่านมา จึงพอจะ

คลำทางได้บ้างตามความหมายที่พ่อครูได้อธิบาย แล้วก็เห็นจริง ตามที่พ่อครูได้บอกว่า “เศรษฐศาสตร์คือเรื่องของจิตวิญญาณ”

ขออ้างอิงคำจำกัดความ เศรษฐศาสตร์ จาก วิกิพีเดีย ว่าเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาทางสังคมศาสตร์ที่ ศึกษาเกี่ยวกับการผลิต การกระจาย การบริโภค สินค้าและบริการ

คำจำกัดความก็คือเป้าหมายที่ทำให้ศาสตร์นี้เกิดขึ้นมา ซึ่งถ้าวิเคราะห์จากคำจำกัดความนี้แล้ว เศรษฐศาสตร์ ก็คือศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากร ฟังพากันและกันนั่นเอง

แต่ปรากฏว่าคนที่ศึกษาเศรษฐศาสตร์มักจะใช้และหาช่องว่างของระบบ เพื่อให้ตนเองอยู่ในสถานะที่

ได้เปรียบกว่าคนอื่นในการเข้าถึงทรัพยากร จึงทำให้ความเข้าใจของคนในสังคมส่วนใหญ่เข้าใจผิดเพี้ยน (รวมทั้งผมด้วยในอดีต) ออกห่างจากคำจำกัดความเดิมของ เศรษฐศาสตร์

เศรษฐศาสตร์ แบ่งเป็น 6 สาขา เศรษฐศาสตร์จุลภาค และ เศรษฐศาสตร์มหัพภาค

เศรษฐศาสตร์จุลภาค แบบโลกุตระ ตามความเข้าใจของผม ก็คือ เศรษฐศาสตร์ที่ใช้ในการบริหาร ตนเองเป็นสำคัญ ก็น่าจะเทียบได้กับ วรรณะ ๙ ที่พ่อครูสอนอยู่นั่นเอง

ส่วน เศรษฐศาสตร์มหัพภาค แบบโลกุตระ ตามความเข้าใจของผม ก็น่าจะเป็น เศรษฐศาสตร์ที่ใช้ใน การบริหารสังคม คือ อิศรเสรีภาพ ภราดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บุรณภาพ พ่อครู จึงให้นโยบายด้านพรรคการเมืองไว้ว่า “ประชาธิปไตยสูงสุดคือบรมภาวะสุดประเสริฐ ๕ ประการนี้” เพราะนักการเมืองจะ เป็นผู้ที่มีบทบาทใน การกำหนดกติกาในการจัดสรรทรัพยากรให้กับคนในสังคมอย่างเป็นธรรมจนเกิดบรมภาวะ

สุดประเสริฐ นั่นเอง

ส่วนอีกประเด็นที่ผมจุๆ ก็รู้สึกเข้าใจขึ้นมา ก็คือตอนที่พ่อครูบอกว่า “GDP หลงติดกับตัวเลข มากกว่าเนื้อหาของคนเป็นสำคัญ”

พ่อครูว่า... เก่งมาก ทุกวันนี้เขาพูดกันแต่ตัวเลขแต่เงินทอง แม้แต่การเมืองก็บอกว่าตัวเลขของผู้ที่รับคะแนนเลือกตั้ง ไม่ได้เข้าหาคนกับเนื้อหาของคนที่เขาจะทำงานการเมือง ว่ามันจะดีมันจะเป็นยังไง ไม่ ไปเดินอยู่ที่ตัวๆ เศรษฐศาสตร์ก็ตัวเลขการเมืองก็ตัวเลข ยังนั้น หลงอย่างนั้นกัน

_คำว่าหลงติดกับตัวเลข ผมเข้าใจเอาเองว่าพ่อครูน่าจะหมายถึงตัวเลขที่เป็นตัวบ่งชี้เรื่องเงินเป็นสำคัญ

เป็นเรื่องจริงทีเดียวที่เอารายได้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดมาเป็นตัวชี้วัดความเจริญ โดยไม่ได้ดูที่มาของรายได้ว่าเกิดจาก อะไรกันแน่ ทำให้ ค่า GDP ไม่สามารถเป็นดัชนีชี้วัดที่สะท้อนภาวะทางเศรษฐกิจของคนในสังคมได้อย่างแท้จริง

จะเป็นอย่างไรถ้ารายได้ส่วนใหญ่ของสังคมได้มาจาก การค้าอาวุธ การค้าประเวณี การเล่นการพนัน การค้ายาเสพติด ค่าการละเล่นบันเทิงเรีงมณต่างๆ

GDP ที่เกิดจากเนื้อหาเหล่านี้แม้สูง แต่จะพูดได้อย่างเต็มปากไหมว่าเป็นสังคมแห่งความเจริญอาวุธ”

พ่อครูว่า... ดีมาก ไม่เสียเปล่า ศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้าและเข้าใจสังฆธรรมก็จะเห็นความจริงของสังคม จริงๆขอพูดถึงตรงนี้แล้วขอพูดความจริงความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ของเทวนิยมหรือของทางโลกที่เขาเรียนมา เป็นโลกียธรรมที่ตื่นขึ้นมาเลย ไม่ได้เป็นอะไรที่จะพัฒนาจริงๆ เพราะฉะนั้นเขาจึงแก้ปัญหาเศรษฐกิจไม่มีวันจบ แก้ปัญหาประชาธิปไตยไม่มีวันจบ ขอยืนยันแต่ชาวโศกแก้ปัญหาเศรษฐกิจจบแล้ว ประชาธิปไตยก็จบแล้ว

_ในทรรศนะของผมแล้วเห็นว่าไม่น่าจะใช้ ตามที่พ่อครูให้โศลกธรรมไว้นั้นเป็นจริงอย่างที่สุด “คนฉลาดสร้างอาหาร คนชั่วช้าสามานย์สร้าง

GDP แบบโลกุตระ ควรเป็นดัชนีที่แสดงให้เห็นบริบทของสังคมนั้นๆ ว่าได้สร้าง ผลผลิต อุปทาน (supply) ที่เป็นการตอบสนองต่อความต้องการจริงๆ อุปสงค์ (demand) ของสังคมได้ อย่างเพียงพอ เช่น อาหาร ยารักษา

โรค เครื่องอุปโภค บริโภคที่จำเป็น เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น จนเป็นสังคมที่พึ่งพาซึ่งกันและกันได้ เกิดบรรยากาศ ๕ ประการดังที่กล่าวมาแล้ว

น่าเสียดายที่ผมมีความรู้เรื่องนี้เพียงต้นเขินเท่านั้น เสมือนลิงที่ได้แก้วไม่สามารถนำไปต่อยอดได้มากกว่านี้แล้ว ใจของผมอยากให้ผู้ที่เรียนรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์อย่างสำคัญ เอาข้อคิดเห็นของพ่อครู เรื่อง GDP โลกุตระ ไปต่อยอด เพื่อเป็นเครื่องมือนำทางในการพัฒนาสังคมต่อไป

ผมขอกราบขอบพระคุณพ่อครูเป็นอย่างสูงครับที่
ทำให้ผมเกิดความเข้าใจ ความเป็นโลกุตระที่มากขึ้นกว่าแต่ก่อน
...เทวินทร์ สิทธิน้อย

พ่อครูว่า... ก็ขยายความต่อ เรื่องของพฤติกรรมของมนุษย์ จะเป็นพฤติกรรมที่เรียกด้วยศัพท์ว่า “เศรษฐศาสตร์” ก็ตาม จะเรียกพฤติกรรมของความเป็นประชาธิปไตยก็ตาม ก็เป็นเรื่องของมนุษย์ เรื่องของสังคมมนุษย์นี่แหละ

เพราะฉะนั้นความเข้าใจของผู้ที่ไปเรียนมา เรียนมาจากวิชาดักสิลาไหน ๆ วิทยาลัยไหน ๆ มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ของโลกที่เป็นเทวนิยมทั้งสิ้น

แต่สังคมจะมีเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ จะมีรัฐศาสตร์หรือจะมีเรื่องของการเมือง มันอยู่ในธรรมชาติ ที่นี้พระพุทธเจ้าแบบของท่านสอนคนโดยใช้จิตเป็นประธาน จิตสามารถที่จะบรรลุธรรมหรือจิตที่จะสามารถรู้ธรรมะได้แล้ว เข้าใจธรรมะ รู้ทิศทางที่พระพุทธเจ้าท่านนำพาสอนไปแล้ว มันเข้าใจและเรียกว่ามันบรรลุไปตามลำดับ เป็นอารยธรรมเจริญขึ้น มันก็จะเข้าใจว่า เราควรประพฤติอย่างไรในสังคม หรือตัวเราเจริญเราก็เข้าใจอย่างนี้เราก็ทำอย่างนี้ มีคนนี้มี 2 คน มี 5 คน 100 คน 1,000 คนก็เป็นมวลหมู่กลุ่ม ของสิ่งที่เรียกว่าเศรษฐกิจหรือเศรษฐศาสตร์ที่รู้หรือเรียกว่าการเมืองหรือเรียกว่ารัฐกิจ รัฐศาสตร์ที่รู้ มันก็เกิดขึ้นมา เป็นพฤติกรรมจริงขึ้นมาในสังคม

ไม่ว่าที่ไหนมันเป็นธรรมชาติของที่ เขาเข้าใจเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์แบบใดกลุ่มหมู่เขาก็เป็นอย่างนั้น เขาเข้าใจอย่างไรรัฐศาสตร์การเมืองก็เป็น

อย่างนั้น เช่นในหมู่ 3 นี้เขาก็เข้าใจว่าเขาเป็นเจ้าของประชาธิปไตยเต็มที่ เพราะหมู่อื่นไม่มาตะโกนบอกโหวกเหวก เขาก็มีมวลไปตามเขา

เช่น พรรคการเมืองพรรคนี้เข้าใจประชาธิปไตยแบบนี้ พรรคการเมืองแบบนั้นเข้าใจประชาธิปไตยแบบนั้น เขาก็พยายามให้ทำให้คนมาทำตามที่เขาเข้าใจ เขาก็มีอำนาจหรือมีฤทธิ์เดชหรือมีความสามารถ ทำให้คนเป็นไปตามเขาได้เท่าไรๆ นั่นคือการทำอยู่กับสังคม ไม่ว่าพรรคไหน

ชาวโศกก็เป็นพรรคการเมืองที่ยิ่งใหญ่มากโดยธรรมชาติ ชาวโศกคือพรรคการเมืองพรรคหนึ่งโดยธรรมชาติ ไม่ต้องจดทะเบียน แต่ก็ทำงาน เศรษฐศาสตร์เศรษฐกิจ ทำงานรัฐศาสตร์รัฐกิจ ทำงานการเมืองอยู่ในสังคมประเทศนี้แหละ

อาตมาเอาธรรมะพระพุทธเจ้ามาเป็นสูตรใหญ่มาเป็นทฤษฎีใหญ่ หลักการใหญ่ มาสอนเศรษฐศาสตร์ จะเรียกโดยแยกเป็นเศรษฐศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ก็ตาม พวกคุณก็ได้สิ่งเหล่านั้น ก็เกิดการเป็นจริงเป็นปรากฏการณ์จริงเป็นพฤติกรรมจริงของแต่ละคน

และพฤติกรรมจริงๆพวกนี้ก็เป็นอยู่ในสังคม อาตมาก็บอกได้ว่าสังคมโศกนี้ สบาย ได้ผลแล้ว เอาของพระพุทธเจ้ามา พวกคุณสบายไหมละ สงบไหมละ อบอุ่นไหม อิ่มเอมไหม เกษมใสไหม มีใจเกื้อกูลไหม เพิ่มพูนการเสียสละไหม

นี่เป็นภาษาที่อาตมาเสริมเติมเข้าไปในยุคนี้ เป็นภาษาสมัยนี้ ที่อธิบายแทนที่อาตมาจะอธิบายสาราณียธรรม 6 เท่านั้น จะอธิบายวรรณะ 9 เท่านั้น ความหมายเหล่านี้ก็คือสาราณียธรรม 6 คือวรรณะ 9

สาราณียธรรม 6 จิตวิญญานของพวกคุณมีพุทธพจน์ 7 สาราณียะ ปิยกรณะ คุรุกรณะ สังคหะ อวิวาทะ สามัคคียะ เอกีภาวะ

ขยายความสาราณียธรรม 6 จะเห็นความเป็นเศรษฐศาสตร์ ความเป็นรัฐศาสตร์อยู่ในนี้ สมบูรณ์แบบ ฟังดู ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสนาที่เขาแต่ตัวรอดปลีกเดียว ปลีกเดียวไปนั่งหลับตา ไปนั่งหลบหนีสังคม ไม่ใช่แต่เป็นศาสนาสังคม เป็นศาสนาที่อยู่กับโลกอย่างลึมตาเปิดๆมี

สติสัมปชัญญะ มีโลกวิทู รู้แจ้งในความเป็นโลก ในความเป็นอยู่ของสังคม มนุษยชาติ แล้วร่วมกับเขาเท่าที่เรจะสามารถร่วมได้ ให้มันเกิดผลเป็น...

จิตเป็นประธานนี้แหละ เสร็จแล้วก็เกิดกายกรรม วาจากรรม จากมโนกรรม จากคนหนึ่ง สองคนแล้วก็รวมกันเฉลี่ยเกิดสังคมกลุ่มหมู่เช่นชาวอโศก เป็นต้น อาตมาพามาประพาสปฏิบัติจนพวกคุณมีพฤติกรรม แล้วก็เกิด พฤติการณ์ของสังคมแบบนี้ทุกวันนี้

อาตมาได้ช่วยประเทศชาติแล้ว และประเทศชาติก็ต้องการผลในความ เจริญเรียกว่า อาริยธรรม เป็นธรรมะเป็นความประเสริฐแล้วเกิดเป็นอารยบุคคล อาตมาก็ได้ทำความเป็นอารยบุคคลเกิดแล้ว อย่างพวกคุณเป็นอารยบุคคล เป็นคนเจริญ ไม่ใช่คนมีลักษณะ ไม่ใช่คนเถื่อนคนป่า

คนเถื่อนคนป่าคือ พวกที่ยังสร้างแต่อาวุธเข่นฆ่ากัน หลงใหลใน อบายมุข หลงใหลในการเล่นการบันเทิงเรีงรมย์หนักหนา สำหรับ จัดจ้าน อย่างที่พอยกตัวอย่าง อเมริกา เป็นต้น นั้นยังเป็น มีลักษณะ ยังเป็นคนเถื่อนอยู่ ยังไม่ได้ตื่นรู้ความเจริญที่แท้จริงที่จะเกิด อิสระ สบาย สงบ อบอุ่น อิมเม เป็นสังคมที่ เกษมใส ใจเกื้อกูล และเพิ่มพูนความเสียสละ ลงท้ายด้วยความ เสียสละ เพิ่มพูนความเสียสละ เป็นคุณธรรมอันประเสริฐเลิศลอย

เริ่มต้นใน พุทธพจน์ 7 ระลึกถึงกัน สาราณียะ รักกัน เป็นความรักอย่างดี นะของ 10 มิติ เป็นความรักที่ดีครบทั้ง 10 มิติอย่างดี แม้แต่เป็นอย่างที่ 1 เรื่องของคนคู่ก็อย่างดี

เรื่องของพ่อแม่ลูกก็อย่างดี เรื่องของญาติโกโธติกาบริวารที่สูงขึ้นไป เป็นมิติที่ 3 ญาตินิยมก็อย่างดี เพิ่มจากมิตรสหายขึ้นไปก็เป็นสังคมนิยมก็ อย่างดี จนกระทั่งถึงระดับชาตินิยมก็อย่างดี ยิ่งเป็นไปถึงต่างประเทศสากล นิยมก็อย่างดี เข้ามาหาจิตเทวนิยมก็อย่างดี อาริยะนิยม นิพพานนิยม พุทธ นิยมสุดท้าย อย่างนี้เป็นต้น

ที่อาตมาวิเคราะห์แล้วก็แยกหมายอะไรพวกนี้ ในอนาคตจะมีคน ตามมาดู แล้วก็เอาไปใช้งาน ทุกวันนี้ก็มีคนหยิบไปใช้ประกอบบ้าง แต่เขาก็ ยังไม่ เพราะอาตมาเป็นหมาหัวเน่าในประเทศไทยที่เถรสมาคมเขาดีตราเอา ไว้แล้ว ดีตราเป็นหมาหัวเน่า เป็นคนไม่ถูกต้อง ทำอะไรก็ไม่ถูกต้อง คนก็เลย

ต้องเชื่อเถรสมาคมเขา อันนี้แหละมันเป็นวิบากของประเทศที่อาตมาก็สุด
สงสาร ไม่รู้จะทำอย่างไร อาตมาก็ไม่เก่งกว่านี้ ก็พยายามเสนอว่า อาตมาทำ
น้ำมันเป็นของดินะ ไม่ใช่ของเนา ของเสียอย่างที่เขาเข้าใจดีทั้งอย่างนั้น

ถ้าได้กันไปจริงๆแล้วน้ำมันเจริญคุณว่าไหม ถ้าคนจะมาเป็นอย่างชาว
อโศกอยู่นี้ เป็นได้ครึ่งได้ค่อนประเทศนี้จะเป็นอย่างไร อาตมาว่า โอโฮ...
ประเทศไทยจะรุ่งเรืองเจริญมากเลย

และอาตมาก็เชื่อมั่นว่า ความรู้อย่างนี้เป็นของพระพุทธเจ้า เป็นความรู้ที่
คนทั้งโลกแสวงหาอยู่ แต่เขายังมองไม่ออก เขายังมองไม่เห็น โลกุตตรธรรม
อย่างนี้ เขายังมองไม่ออก ยังมองไม่เห็น

เพราะฉะนั้นจะมีความรัก สาราณียะ ปิยะภระณะ ก็มีความรักกันอย่างดี
ครุภระณะ ก็จรรู้จักผู้ที่ควรเคารพ ไม่ใช่สับสนคนที่ควรเคารพไม่เคารพ
ดันไปเคารพคนที่ไม่น่าเคารพ ไ้อ้ที่ถูกไปทำที่ผิด ไ้อ้ที่ควรไม่ทำไปทำไ้อ้ที่
ไม่ ไ้อ้ที่จะนั่งไม่นั่ง ไปนั่งเอาที่จะตั้ง ไ้อ้ที่จะตั้งก็ไม่ตั้ง ไปตั้งไ้อ้ที่จะนั่ง

แต่สังฆธรรมที่ดีๆที่อาตมาเอาของพระพุทธเจ้ามา อาตมามั่นใจว่าของ
พระพุทธเจ้ามาแล้วก็เกิดผลต่อพวกเรายู้อย่างนี้ มันก็ดีขึ้นมาแล้ว เห็น
ชัดเจนตามสาราณียธรรมที่จะพูดต่อ

รู้จักเคารพกันเพราะรู้ว่า คนนี้ควรเคารพ ปาสาतिकะ มีอาการน่า
เลื่อมใส น่าเคารพ มีปัญญารู้ว่า คนที่ควรเคารพคือใครไม่ใช่เข้าใจอย่างโง่ๆ
ผิดๆแต่เข้าใจถูกต้องว่าคนควรเคารพที่จริงเป็นอย่างนี้เอง คนที่ไม่ควรเคารพ
แต่หลอกเขาวาน่าเคารพเป็นอย่างนี้เอง หลอกจนคนโง่ๆหลงเชื่อมั่นก็มีใน
สังคมมันไม่รู้ จะรู้จักว่าคนที่ควรเคารพคือใคร ครุภระณะ

สังคหะตรงนี้ก็ระบุเลยว่าจะเป็นคนที่มีใจเอื้อเพื่อเกื้อกูลช่วยเหลือคน
อื่นอยู่ ความเห็นแก่ตัวลดลง ความเห็นแก่ได้ลดลง วรรณะ 9 จะเกิดขึ้นสูงสุด
เป็นคนเลี้ยงง่าย บำรุงง่าย เป็นคนที่มีกนน้อย เป็นคนสันโดษ เป็นคนขัดเกลา
ตนเอง เป็นคนที่มีข้อปฏิบัติที่เจริญขึ้นๆ เป็นคนมีอาการน่าเลื่อมใส ไม่สะสม
อุปถัมภ์ และเป็นคนที่ยอดขยัน ระดมความเพียร วิริยารัมภะ ตามวรรณะ 9

เนียเอาหลักธรรมพระพุทธเจ้าเลยมาอ้างอิงยืนยัน ว่ามันเข้าหลัก
เข้าเกณฑ์อย่างนี้แหละคือความเจริญ หรือความพัฒนาสังคมพัฒนา
มนุษยชาติ

สังคหะ เกื้อกูล ช่วยเหลือ สร้างสรรค์ เสียสละอยู่

อริวาทะ ไม่ใช่หาเรื่องทะเลาะกัน วิวาทกัน มันมีความขัดแย้งอัน
พอเหมาะและเรารู้จักการอนุโลม อะลุ่มอล่วยกันอยู่อย่างที่อยู่ในหลวงร. 9 เรา
ตรัส อยู่กันอย่างอะลุ่มอล่วย อยู่กันอย่างอนุโลมปฏิโลม ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน
พึ่งพากันไปผ่อนสั้นผ่อนยาวแก่กันและกัน อย่างนี้เป็นต้น

อริวาทะ จะเห็นได้ว่าชาวอโศกเราไม่มีเรื่องที่จะวิวาทอะไรกันมากมาย
ทะเลาะตีกันฆ่ากัน ขึ้นโรงขึ้นศาลมันไม่มี นอกจากคนข้างนอกเขามาทำอะไร
เราก็ต้องอาศัยตำรวจ อาศัยคนข้างนอกเขา เพราะเราไม่มีทางจะไปห้ามกัน
เขาได้ แต่พวกเราเองไม่มีวิวาทกัน

สามัคคียะ พร้อมเพรียงกันอบอุ่นมี เอกลักษณ์ เป็นปีกแผ่นเป็นเอกภาพที่
ดีงามครบ มีคุณธรรมพุทธพจน์ทั้ง 7 นี้อย่างแท้จริง

ไม่สูญเปล่าคำสอนพระพุทธเจ้า ทุกวันนี้พระพุทธเจ้าถึงตรัสว่าผู้ที่มา
ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ โลกไม่ว่างจากพระอรหันต์ เพราะฉะนั้นผู้ใดเข้าใจสัจ
ธรรมตามพระพุทธเจ้าอย่างที่ว่านี้และปฏิบัติได้มีมรรคมีผล มีอริยะ 4 เหล่า
แน่นอน

เพราะฉะนั้นศาสนาพระพุทธเจ้า ทุกวันนี้อาตมาก็เข้าใจและเชื่อมั่น ว่า
ไอ้ที่เสื่อม โลกุตตรธรรมที่เสื่อมไปแล้ว 2,500 ปี ได้กอบกู้ขึ้นมาได้แล้ว นี่
อาตมาพูดด้วยความจริงใจและก็ได้คิดว่าเป็นการโอ้อวด แต่เป็นเรื่องพูด
จากความจริงใจ

เพราะฉะนั้นในเรื่องของที่จะอธิบายเป็นเชิงภาษาสมัยใหม่ เป็นความรู้
สมัยใหม่ที่เรียกกันว่า เศรษฐกิจ เรียกเท่ๆว่า GDP ก็แล้วแต่ เท่เสียไม่มี
พูดคำว่า GDP ได้

มันก็มีของพระพุทธเจ้าเหมือนกัน แต่เขาไม่รู้ว่ามันเป็นพฤติกรรม
พฤติกรรมของมนุษย์ ยุคของพระพุทธเจ้าก็มี แต่มันมีข้อจำกัดไม่เหมือนใน
ยุคนี้ไง ในยุคโน้นเป็นยุคสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นยุคทาส เป็นยุคที่คนไม่

รู้จักสิทธิมนุษยชน พระพุทธเจ้าท่านทำได้แต่ในวงของสงฆ์ ก็มี GDP
โลกุตรแบบพุทธ ที่แตกต่างจากทั้งหมดทั้งมวลของเทวนิยมเขา เพราะของ
พระพุทธเจ้านั้นเป็นอเทวนิยม ไม่ใช่เทวนิยม มันต่าง ต่างแน

อย่างนี้อาตมาได้แยกแยะไว้ให้ฟังแล้วนี้อาตมาขยายอธิบายเพิ่มเติม
ขึ้นอีก ยาวกว่าแต่ก็จะซ้ำอย่างที่เคยอธิบายบ้างแล้ว แต่ว่าขยายความ
ละเอียดขึ้นไปอีกเพิ่มขึ้นไป แต่เดิมนั้นมันมีแค่ไม่กี่ประเด็น 5-6 ประเด็น อันนี้
ไปถึง 8 ประเด็นขยายความไปอีกเป็น แม้แต่ในรายละเอียดของแต่ละ
ประเด็นก็ขยายเพิ่มขึ้นต้องอ่านใหม่
ฟังซ้ำซากเบื่อไหม ... ไม่เบื่อ ดีมาก

สื่อธรรมะฟอครู ตอน GDP แบบพุทธที่เห็นแตกต่างจากนัก เศรษฐศาสตร์เทวนิยมหรือผู้ยังนับถือพระเจ้า

ฟอครูว่า... ทำความเข้าใจเบื้องต้นกันก่อนว่า คำว่า “พระเจ้า” นั้น เราไม่
ได้หมายถึง GOD ที่ชาวเทวนิยมเคารพนับถือ กันอย่างสูงยิ่ง สำหรับ GOD
หรือ“พระเจ้า”ของชาวเทวนิยมทั้งหลายบูชาเคารพนับถือนั้น เราก็คงให้ความ
เคารพอยู่เช่นกัน เพราะ GOD อันหมายถึง“วิญญาณ”หรือ“พระศาสดา”ที่ทรง
คุณงามความดีแทกกันทุกพระองค์ เราย่อมเคารพพระผู้มีคุณธรรมอันสูงส่ง ไม่
ว่าจะเป็นชาติเชื้อใดแน่นอน

ฟอครูว่า... เป็นการทวนกระแสถ้าฟังไม่ดีดูเหมือนจะเป็นการลบหลู่
พระเจ้าเลยทีเดียว ต้องฟังให้ดีๆแต่เราไม่ได้ไปชมแต่เราเห็นความต่าง

ความต่างนี้แหละเป็นอุตระหรือเป็นโลกุตระที่นอกเหนือจากที่คุณเข้าใจ
กันแปลศัพท์สั้นๆ เขาแปลอุตระว่าอยู่เหนือ

แต่“พระเจ้า”ในที่นี้ที่เรากำลังกล่าวถึงนี้ หมายถึง เรื่อง“เงินๆทองๆ”ที่
เป็น“วัตถุ”แท้ๆซึ่งคนไปหลงมกมายวนวายเอาเป็นเอาตายอยู่ที่“เงินๆทองๆ”
กัน โดยนับถือเงินทองเป็น God ยิ่งชีวิต

และความรู้ความเห็นที่อาตมาแสดงออกไปนี้ เป็นความรู้ของอาตมาที่
ไม่ใช่แบบโลกียะที่อาตมามีน้อยนิดจริงๆ ซึ่งเป็นความเห็นเฉพาะของอาตมา

ที่อาตมาเชื่อว่าเป็นแบบโลกุตระ จึงแน่นอนว่า มันย่อมผิดเพี้ยนไป ไม่ตรงกับ ผู้รู้เศรษฐศาสตร์ หรือไม่ตรงกับผู้มีครุมีอาจารย์มีตำราเรียนกันมาแบบสากล โลกียะนั้นแนบยิ่งกว่าแน

“เศรษฐศาสตร์” คือ “ภาวะแห่งความเป็นจริง” ที่เป็น “สัจธรรม” ทาง “จิต วิญญาณ” ซึ่งมันไม่ใช่แค่เรื่องของ “เงินๆทองๆ” ที่หลงยึดถือกันสูง หลงหนัก ว่า “ตัวเลข” นั้นแหละคือ “พระเจ้า” หรือเคารพบูชาแต่ “จำนวนของตัวเลขที่ แข่งกันสูง-แข่งกันมาก” เท่านั้น

ที่จริงแล้วมันต้องสำคัญกันที่ “จิตวิญญาณ” จึงจะดีแท้ ถูกต้องจริง แต่ถ้า แม้น “จิตวิญญาณ” หลงเงินๆทองๆกันหนักหนา หนักหนากันอย่างที่เป็นๆกัน อยู่ รับรองเด็ดขาดว่า เขาแก้ปัญหาเศรษฐกิจ “ไม่เสร็จ” ไม่ “จบกิจ” ได้นิรันดร์

เพราะมันวิปลาสหลงผิดไปแล้ว เขาไม่รู้ตัวกันเลยหรือว่า เขาหลงบูชานับถือ “วัตถุเงินทอง-ตัวเลข” กันหนักหนาสาหัสนั้น นั่นคือ หลงจำนวน “ตัวเลข” โดยหลงยึดถือเอา “รายได้” จากวัตถุแปรมาเป็นเงินทอง แล้วก็นับจำนวน “ตัวเลข” มาเป็นเครื่องชี้บ่งยืนยันความเจริญ “เศรษฐกิจ” มันก็เป็นแค่ การบ่งบอกว่า ความสำคัญของมนุษย์ทั้งหลายอยู่ที่ “วัตถุ” ชีวิตคนจะอยู่ดีมีสุขด้วย “วัตถุ” เท่านั้น “วัตถุ” สำคัญยิ่งใหญ่ที่สุด เป็น “ที่พึ่ง” คือ “พระเจ้า” คือ God ของชีวิตคนทั้งหลายทั้งหมด

ก็ขอยืนยันว่า “แก้ปัญหาเศรษฐกิจ” กันแต่เรื่องของ “วัตถุ” นั้น ไม่มีทางสำเร็จเสร็จสิ้น ถึงขั้นไม่ต้อง “แก้ปัญหาเศรษฐกิจ” กันอีก “จบกิจ” เด็ดขาด ได้แน่นอน และยังไปหลงยึดเอา “ความสูงของตัวเลข” ที่เป็น “จำนวนของ “รายได้ทางวัตถุ” มาเป็นเครื่องวัดแบบ “โลกียะ” สามัญ ปุถุชนทั่วไปในโลกอยู่นั้น ก็รับรองว่า “ไม่มีที่สิ้นสุด” เด็ดขาด หากไม่หันมา “แก้ปัญหาเศรษฐกิจกันทาง “จิตวิญญาณ” โดยใช้ “ทฤษฎี” ของ พระพุทธเจ้าที่เป็น “โลกุตระ” เพราะมันไม่มีขีดจำกัดเลย ว่า “ความ สิ้นสุดของความโลภ” หรือ “ความสิ้นสุดของความต้องการอยากได้” ของคน มันรู้จัก “พอ” กันตรงไหน?

“การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ด้วย“ทฤษฎี”ของชาวโลกที่มีความรู้-ความฉลาดแค่ชาว“เทวนิยม”มีกัน จะสูงส่งเต็มที่ปานใดๆก็ตาม มันก็มีแต่แบบ“โลกียะ”อยู่เท่านั้น

มันยังไม่ใช่“ทฤษฎี”ของชาว“โลกุตระ”ที่มีความรู้-ความฉลาดของ“พุทธ”ที่เป็น “อเทวนิยม” คือ ผู้รู้จักรู้แจ้งรู้จริงในความเป็น“เทว” และจัดการกับ“เทว”ได้สำเร็จสูงสุดถึงขั้น“อนัตตา”หรือ“นิพพาน” จึงจะสามารถ“แก้”ปัญหาเศรษฐกิจ”สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”เด็ดขาดลงได้จริง

พอครว้า... อาตมาพูดไปนี้ พวกสายหลังตาเขาจะบอกว่า โพธิรักษ์เอาอะไรมาพูด ไฉนว่าเศรษฐกิจพังแล้วก็บ้าๆบอๆ แล้วยังไงมาเกี่ยวกับเทวะเกี่ยวกับจิตวิญญาณเข้าไปอีก เขาจะเห็นว่า เขาฟังไม่ออก พูดง่ายๆ

“ทฤษฎี”ของชาวเทวนิยม หรือชาวโลกที่ยังไม่มี“ทฤษฎี”ของชาว“โลกุตระ”ไม่มี“จุดสำเร็จ”ของ“ปัญหา”ว่า จะ“จบ”ปัญหาเศรษฐกิจได้แท้จริง

เพราะ“คำตอบ”ของคนร้ายหรือของผู้ได้เปรียบทางเศรษฐกิจ จะไม่มีคำว่า “เพียงพอ”หรือ“พอ”เป็นอันขาด คนผู้ไม่มี“ปัญญา”รู้แจ้งรู้จริงทาง“จิตวิญญาณ”จากการเรียนรู้และปฏิบัติจนกระทั่งเกิด“ปัญญา”แท้ใน“อารยสัจ ๔”เท่านั้น ที่จะ“ยุติ”การกอบโกย-การเอาเปรียบจากสังคม จึงจะเป็นผู้“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ของตนให้แก่สังคมได้สำเร็จจริง

พอครว้า... พวกคุณนี้ยุติการกอบโกยออกแบบสังคมได้ เอาแค่พออยู่พอกิน ในหลวงรัชกาลที่ 9 เราตรัสเอาแต่ว่า พอเพียง พออยู่พอกิน แต่คนไม่กระตือรือร้นและท่านไม่ได้ขยายความมากนัก เขาก็เลยสรุปกันว่า ตามศาสตร์พระราช

ถ้าไม่ศึกษาหรือเกิดความรู้-ความฉลาดทาง“จิตใจ” หรือความรู้-ความฉลาดทาง“วิญญาณ” หรือทำให้ประชาชนเกิดรู้จักรู้แจ้งรู้จริงว่า “เงินๆทองๆ”นั้นไม่ใช่ “พระเจ้า” แต่เป็น“ซาตาน” หรือเป็นผี เป็นมาร ต่างหาก

พระพุทธเจ้าตรัสว่า เงินๆทองๆนั้น คือ อสรพิษ คือ ฐร้าย

พอครว้า... แต่เขาหลงมกมายอยู่แค่นี้ ไม่ว่าประเทศไหน เอางูพิษเป็นพระเจ้า เอาซาตานเป็นพระเจ้า

“วิญญาน”หรือ“ธาตุรู้”หรือ“จิตใจ”หรือ“ความรู้-ความฉลาด”ของคน
 ปุถุชนทั่วไปนั้นรู้จักรู้แจ้งรู้จริง“พระเจ้า”ที่ชื่อว่า เงินๆทองๆแล้วกันละหรือ?

ทำไมจึงเป็น“ทาสเงินๆทองๆ” หรือเป็น“ทาสพระเจ้า”กันนัก งบประมาณอยู่
 กับ GDP กันไม่เงยหูเงยหัว ทำไมไม่เห็นความสำคัญของ“จิตใจของคน”
 อันเป็นประธานของสิ่งทั้งปวง”ของคนในสังคม”มากกว่า“เงินๆทองๆ” แล้วแก้
 ปัญหาคนที่“จิตใจของคน”กันให้ได้ ถึงจะ“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”สำเร็จเสร็จ
 “จบกิจ”กันได้จริง ไม่ต้องแก้กันอยู่ตลอดเวลา ด้วยอวิชชาอยู่ อย่างที่
 ตำราหรือทฤษฎีของชาวโลกก็เยะเหวียนมมีกันทำกันอยู่

พอครว้า... อย่างตอนนี้เห็นว่านายเศรษฐาจะมาแก้ปัญหาเศรษฐกิจ
 อาตมาว่าเอาเข้ามาเดี๋ยวก็หมด จะเก่งกว่าทักษิณในการที่จะทำอีก ทักษิณ
 นั้นเอาไปเอามาออกลูกมาเป็นเรื่องข้าว แต่นี้ เรื่องที่ดินบ้านช่องเรือนชาน
 มันหนักก็เรื่องข้าวเลยนะทีนี้

เพราะแม้จะ“รู้สึก”กันว่า “แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ได้บ้าง ที่แก้ด้วยวิธี
 จัดการกันแต่ทาง“วัตถุ”และดูกันที่“ตัวเลข”รายได้”นั้น มันก็แค่“เกมที่จัดการ
 แข่งขันกัน”ทำให้“สมบัติพลัดกันชม”ไปชั่วครั้งชั่วคราวเท่านั้น แล้วมันก็“ไม่
 เทียงแท้ยั่งยืนมั่นคงถาวร”เลย

ซึ่งมัน“ไม่หมดปัญหา”แท้ๆ เกิด“ทิวฐิ”เป็นโลกุตระ แล้วปฏิบัติอย่าง
 “สัมมาปฏิบัติ” จนบรรลุ“ปัญญา”ของพุทธ สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”กันอย่างยั่งยืน
 ถาวรไปตลอดกาลได้หรอก

ถ้าไม่สามารถรู้เรื่อง“จิต เจตสิก รูป นิพพาน” แล้วเรียนรู้ปฏิบัติตาม
 ทฤษฎีของพระพุทธเจ้าให้เจริญ งามงาม ไพบูลย์เป็นที่สุดได้จริง

“การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ตามตำราหรือทฤษฎีที่เรียนกันมาจาก
 เมืองนอกอันมีแต่“ความรู้”ของชาว“เทวนิยม”ที่เป็น“โลกียภูมิ”เท่านั้น รับรอง
 ได้ว่า ไม่มีวัน“จบกิจ”ในการ“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”เด็ดขาดได้แน่ๆ

เพราะ“ความรู้-ความฉลาด”ประดามีของชาวโลกทั้งหลายทั้งหมดที่เป็น
 แค่“โลกียภูมิ”นั้นยังเป็นแค่“เจโก” แม้จะเก่งกาจปานใดก็ไม่สามารถ“แก้
 ปัญหาเศรษฐกิจ”ได้สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”ที่เป็น“เศรษฐกิจ”ได้มันคงยั่งยืนถาวร
 แน่ยิ่งกว่าแน่

ต้องทำคนให้เกิด“ปัญญา”มี“ความรู้” ที่เป็นพุทธชั้น“โลกุตระ”ในชาว“อเทวนิยม”ที่แก้ปัญหากันด้วย“ความรู้”ที่เป็น“โลกุตระธรรม”จึงจะจัดการกับ“พระเจ้า”ที่เป็น“เงินๆทองๆ” และมี“ปัญญา”รู้จักรู้แจ้งรู้จริง“เทว”ที่เป็น“พระเจ้า”ทางจิตวิญญาณอย่างถึงแก่นแท้ครบความเป็น“พระเจ้า”ที่เป็น“เงินๆทองๆ”และที่เป็น“จิตวิญญาณ”จริงที่สุด

“การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ตามตำราหรือทฤษฎีของพระพุทธเจ้าที่เรียนกันในเมืองไทยที่มี“ศาสนาพุทธ”ให้“สัมมาทิฐิ” จึงจะ“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”ในการแก้ปัญหาได้จริง ตำราหรือทฤษฎีของศาสดาเทวนิยมแก้ไม่สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”เศรษฐกิจแน่

ซึ่งในประเทศไทยยุคนี้มีประชาชนคนจริงในประเทศไทยกลุ่มหนึ่งได้“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจได้จริง ยืนยันให้พิสูจน์ได้

นั่นคือ กลุ่มชนคนไทยที่เรียกกันว่า ชาวอโศก หรือ“สันติอโศก”

...เชียว! เอหิภัสสิโก ไปเห็นแจ้งของจริงด้วยได้ด้วยการ“เห็น”หรือ“สัมผัส”กันได้เลย

ขอยืนยันว่า ตำราเรียนหรือทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของเมืองนอกที่ร่ำเรียนมา จนจบด็อกเตอร์ทางเศรษฐศาสตร์ จากยุโรป ตะวันตก อเมริกา อินเดียจีน ตะวันออกกลาง ฯลฯ หรือแม้จะเป็นประเทศที่มีพุทธศาสนาก็ตาม ในยุคนี้ไม่มี“สัมมาทิฐิ”ที่จะ“แก้ปัญหาเศรษฐกิจ”ได้สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”ของปัญหาเศรษฐกิจได้ดอก

มีอยู่แท่งที่ในเมืองไทยและเป็นพุทธอันมี“โลกุตระธรรม”ด้วยนะ!

ไม่ใช่พุทธที่ยังมีจลาทิฐิอยู่ โดยเฉพาะที่แนวก่เชียวพิสูจน์กันได้ใน“ชาวอโศก”

มาเจาะลึกวินิจฉัยกันให้ละเอียดดุทีไร? ว่า อะไร? ตรงไหน? ที่มันหลงกำหนดหมายผิดเพี้ยนกันอยู่ มันไม่สำเร็จเสร็จจบอย่างไร?

จะได้รู้จักรู้แจ้งรู้จริงรู้จบใน“ความถูกต้องถ่องแท้ของความหลงผิดนั้น” กันเสียที

อาตมาขอหยิบยกเอาข้อความต่อไปนี้ มาจาก“กุเกิ้ล” มาเป็นจุดเริ่มต้น
 สาทยาย

“คำว่า GDP ย่อมาจาก Gross Domestic Product หรือแปลเป็นไทย
 ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ แปลจากไทยเป็นไทยอีกที คือ การที่นับ
 รายได้ที่เกิดขึ้นจากในประเทศเท่านั้น ไม่ว่าจะสัญชาติใดก็ตาม โดย GDP
 ประเทศไทย จะนับการคำนวณเฉพาะรายได้ที่เกิดขึ้นในไทยเท่านั้น แต่ถ้า
 เป็นคนไทย แล้วมีรายได้ที่ต่างประเทศ ไม่นับ อันนั้นเรียก GNP : Gross
 National Product ที่จะนับเฉพาะรายได้จากคนไทยเท่านั้น ไม่ว่าจะอยู่
 ประเทศใดในโลกนี้ก็ตาม”

นอกจากคำว่า GDP เขาแถม GNP : Gross National Product มาให้
 อีกด้วยนะ!

ยิ่งใช้คำว่า GNP : Gross National Product นั้นแหละยิ่งเน้นหมาย
 เจาะลงไปที“เฉพาะรายได้ที่เกิดขึ้นของตนเองในชาติตนเองแท้ๆเท่านั้น” มัน
 ก็ยิ่งชัดเจนว่า เศรษฐศาสตร์ของชาวเทวนิยมโลกียะได้ว่า ไม่มี“โลกุตระ”

พอครุว่า... โลกุตระที่จริงนั้น อาตมาอธิบายล้าหน้าไปก่อน จะได้เข้าใจ
 ก่อน ฟังต่อไปจะได้เข้าใจง่ายขึ้น

ความรู้ของอาตมาเรื่องเศรษฐศาสตร์ ที่บอกว่าเป็นรายได้เฉพาะภายใน
 domestic ก็คือคนไทยอยู่ในประเทศแล้วก็มีผลผลิต เมื่อผลผลิตที่มีแล้วก็
 ขาย ถ้าขายออกไปต่างประเทศแล้วไปเอาเงินต่างประเทศมา เราไม่นับนะ
 คุณขายเฉพาะในประเทศแล้วก็เงินที่ได้อยู่ในประเทศนี้แหละ domestic โด
 เมสติกที่อาตมาหมายถึงจริงๆ เขาจะหมายตรงอย่างนี้หรือเปล่า เขาก็ไม่
 หมายอย่างนี้จริงๆ

ยิ่งกว่านั้นเมื่อคุณเอาของๆเราไปขายในประเทศ ให้มันพออยู่พอกินใน
 ประเทศ ของผลิตของไทยแล้วก็ขายกันพออยู่พอกินในประเทศ ถ้าคนจนเรา
 ก็ยังต้องขายให้เขาถูกๆ จึงจะพออยู่พอกิน นี่คือการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ

แต่ไม่ใช่.. มีพ่อค้าคนกลาง มีพวกนายทุนมากว้นซื้อแล้วก็เอาออกไป
 ขายต่างประเทศ แล้วพยายามกดราคาของคนไทย แล้วมีอิทธิพลด้วยนะ
 กดราคา แล้วเอาไปขายเอากำไรกำไรจากต่างประเทศ

เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจอย่างนี้มันไม่ทำให้คนไทย เข้าใจตามพระพุทธเจ้าว่า อย่าไปหลงใหลเงินๆทองๆ เราจะได้ไม่ตกเป็นทาสของพวกนายทุน อย่างพวกเรานี้ไม่หลงเงินๆทองๆ ไม่ตกเป็นทาสของนายทุน ดีไม่ดีไล่แจกนายทุน เพราะว่าเรามีความพอ เราพึ่งตนเองรอดพออยู่พอกินมีเหลือมีเกินจึงกระจายสะพัดให้แก่คนอื่น นี่คือการแก้ปัญหาสำเร็จ แก้ปัญหาเศรษฐกิจจบกิจเสร็จแล้ว เราทำได้ ตามทฤษฎีของพระพุทธเจ้า

แต่ทฤษฎีของเทวนิยมไม่มีทางแก้เสร็จอย่างนี้ ขอยืนยัน เพราะมันจะกินก็ตาม จะใช้ก็ตาม มันบ้าไปกับโลกที่เขาหลอก แล้วก็โฆษณาหลอกกันเต็มหมดเลย ในข่าวคราวก็มีโฆษณาเต็มไปหมด

แม้แต่สถานีข่าว สถานีธรรมะ ของเทวนิยม ไม่ใช่ ของพุทธ ก็ยังโฆษณาแบบเทวนิยม หรือเรียไรหาเงิน หลงเงินๆทองๆเป็นพระเจ้าอยู่นั่นแหละเลี้ยงตนเองไม่รอด เดียวก็ขอบริจาคอยู่นั่นแหละ

อาตมาภาคภูมิใจนะ เราทำของเรา ไม่เรียไรบริจาคเงินจากใครทั้งนั้น โดยเฉพาะอย่าว่าแต่บริจาคเงินจากใครเลย เงินที่เอามาทำทานหรือมาบริจาคให้แก่อโศก ต้องเป็นคนที่เป็นสมาชิกของชาวอโศกเท่านั้น คนนอกจริงที่ไม่รู้อิโหนอิเหนะไรมาบริจาคไม่ได้ เคยมีคนต่างประเทศเอาเงินต่างประเทศค่าสูงด้วยนะมา เราก็บอกว่าคุณไม่มีสิทธิ์บริจาค เอาคืนไปเขาก็กกๆเงินๆ บอกว่าเรามีกตিকা เรารับบริจาคไม่ได้ เพราะพวกคุณไม่ได้อยู่ในกตিকা พวกเราอธิบายไป

อย่าว่าแต่คนเมืองนอกเลย คนไทยที่ไม่รู้จักอโศกเลย เช่น เรามีกฎเกณฑ์ว่า ยังไม่ได้มาคบคั่นที่วัดหรือพุทธสถานชาวอโศกถึง 7 ครั้งยังไม่มีสิทธิ์ให้บริจาค หรือว่าไม่ได้อ่านหนังสือ 7 เล่ม เดียวนี้มันมีโทรทัศน์แล้วแล้วโทรทัศน์จะดูก็ครั้งกันละ อยู่กันมาแล้ว 7 เดือน 7 ปีมีสิทธิ์บริจาคไหม ถ้าดูกันจริงๆจังๆก็เอา ถ้าดูก็ดูผ่านๆหรือเดือนนี้ดูครั้งเดียว ปีต่อมาก็ดูอีกครั้งสองครั้ง แล้วก็นับว่า 7 ครั้งอย่างนั้น มันก็จิบจ้อยเกินไป มันจะรู้จักอะไรดี นักหนา เพราะฉะนั้นมันมีรายละเอียดอะไรต่ออะไรอีกเยอะ

เศรษฐศาสตร์แบบพุทธที่เป็น“โลกุตระธรรม”นั้น แตกต่างจาก
เศรษฐศาสตร์ของชาวเทวนิยมโลกียะหรือแตกต่างจากเศรษฐศาสตร์ของ
ชาว“ทุนนิยม”สากลทั่วไปที่ทั้งหลาย ทั้งหมด อย่างมีนัยสำคัญลึกล้ำมาก

แต่คนเห็นว่า “โลกุตระธรรม”นั้น“สุดโต่ง”เกินไป และเชื่อว่า ไม่มั่นคง ไม่
ยั่งยืน ไม่เป็นประโยชน์ต่อคน ต่อสังคม ต่อโลก หรือเชื่อว่า เป็นไปไม่ได้ ไม่
สากล เป็นของคนส่วนน้อย

ที่จริงนั้น ไม่สุดโต่งหรอก มันเป็นไปได้ในคนกลุ่มที่มีอินทรีย์พละ ที่ได้
ศึกษาปฏิบัติบรรลุลหุธรรม“โลกุตระธรรม”ได้แท้จริงแล้ว เขา“เป็นไปได้” และหมด
“ปัญหา”ไม่เป็นทุกข์-ไม่เป็นสุข ไม่ใช่“การทรมานตัวเอง” ต้องอดทนข่มฝืน
ใดๆเลย แต่มีจิตใจเจริญได้แท้จริง เป็น“การทำใจในใจ”คือ“มนสิการ” มี
“ปัญญา”ปฏิบัติบรรลุลหุธรรม“โลกุตระธรรม”จริง จึงทำได้สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”ในเรื่อง
“แก้ปัญหายุทธศาสตร์”กันแท้ๆ

ยืนยัน“ตัวอย่าง”ใน“คน”ที่มีความเป็น“คน”เช่นเดียวกันกับคนทั้งหลาย
ในโลก ว่า วิชาการสุดวิเศษ ที่แก้ปัญหายุทธศาสตร์ได้สำเร็จเสร็จ“จบกิจ”
ยั่งยืนถาวรนิรันดรนั้น“มี”จริง

สากลคนทั่วไปเข้าใจกันตามที่ลอกมาจากที่ท่านผู้รู้ทางเศรษฐศาสตร์
เทวนิยมแปลกันไว้ ดังที่ยกมาอ้างอิงไว้ข้างบนนั้น

ถ้าพินิจเข้าไปให้เข้าถึงความหมายที่ตรงเนื้อหาแท้จริงแล้ว มันกลับ
เพี้ยนไปจากความเป็นจริงของเนื้อหาแท้จริงที่เป็นกันอยู่ ซึ่งมีนัยสำคัญอยู่
อย่างยิ่งยวดทีเดียว

เริ่มประเด็นที่ ๑ นั่นคือ เศรษฐศาสตร์แบบโลกุตระของพุทธ ถ้าวะบุลง
ไปว่า Domestic ที่แปลว่า ภายในประเทศ ก็จะ“ไม่นับ”เอา“ผลผลิต”ที่ขาย
ได้รายได้จาก“ต่างประเทศ” หรือ“ไม่นับ”เอาที่คนไทยในต่างประเทศไปมีรายได้
ได้อยู่ในประเทศอื่นเขาแล้วส่งเข้ามาให้เราในประเทศ ปนเปกันหรือ เรา“ไม่
นับ”รวมเอาที่เป็น“รายได้”ที่ได้จากภายนอกประเทศ อันไม่ใช่“รายได้”ที่ได้
จาก“ผลผลิต”ที่ผลิตจาก“ภายในประเทศโดยเฉพาะเท่านั้น”มารวม

คำว่า “รายได้ที่เกิดภายในประเทศ” นั้น ต้องไม่รวมเอา “รายได้” ส่วนที่ได้จากต่างประเทศเข้ามารวมด้วยเลย ไม่ว่าจะเป็น “รายได้” จากสินค้าที่ไม่ใช่ผลผลิตของไทย หรือจากคนไทยที่ไปมีรายได้จากต่างประเทศ

ก็ให้เอาเฉพาะที่เป็น “รายได้ภายในประเทศ” ที่ได้จาก “ผลผลิตภายในประเทศไทย และขายกันระหว่างคนไทยในประเทศไทยเท่านั้น” ที่นับเป็น “รายได้มวลรวมภายในประเทศ” คือ เอาของ “คนไทยที่ผลิตเองขายกันเองในประเทศไทยเอง เป็นรายได้” ทั้งเงินทั้งผลผลิตเฉพาะของคนไทยเองเท่านั้น” จริงๆ

“ความแตกต่าง” ของแนวคิดทาง “เศรษฐศาสตร์” ของทุนนิยม หรือที่ยังเป็นแบบ “โลกียะ” ทั่วไปในโลกสากลกับแบบ “โลกุตระ” ของ “พุทธ” ที่เป็น “บุญนิยม” มีเฉพาะของพุทธนั้นมีนัยสำคัญหลายนัยยะ หลากมิติ มากประเด็น

ตามประเด็นที่ ๑ ที่สาธยายมานั้น ก็คือ ทั้งๆที่ท่านนักเศรษฐศาสตร์ทุนนิยมกำหนดหมายว่า “รายได้มวลรวมที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น” แต่นักเศรษฐศาสตร์พุทธ

นิยมโพล่ผิดเพี้ยนไปคิดเอา “รายได้” ซึ่ง “มันไม่ใช่รายได้มวลรวมที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น” ตามกำหนดหมายและพูดๆกันอยู่ทั่วไปเป็นสากลหรือกนะ!

ทว่ามันเป็น “รายได้มวลรวม” ที่บวกเอารายได้จากการขายผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของตนเองที่ผลิตภายในประเทศของตนเองแท้ๆ เมื่อส่งออกไปขายแก่ต่างประเทศได้รายได้มา ก็เอา “รายได้” จากต่างประเทศมารวมกันกับทั้งที่ได้จาก “ผลผลิต” ขายในประเทศด้วยรวม “รายได้เข้าเป็นมวลรวม” มันก็รวมเป็น “รายได้” ที่ขาย “ผลผลิต” ได้ทั้งจากขายให้ต่างประเทศ รวมกับ “รายได้” ทั้งที่ขายได้ในประเทศ มันเป็นการเหมารวมปนภายนอกกับภายในเป็น “มวลรวม” ทั้งหมดหะซี!

นั่นมันไม่ใช่ “การขายผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ของตนเองในประเทศตนเองเท่านั้น” แท้จริงกันที่ไหน? มันยัง “ขี้ตุ” ไปผนวกเอา “ผลผลิต” ที่ขายให้ต่างประเทศ แล้วได้ “รายได้” จากต่างประเทศ” แถมเข้ามาอยู่ดี

มันก็เป็น“รายได้มวลรวม”ที่ไปนับเอา“รายได้”จากที่ขาย“ผลผลิต”ออกไปให้แก่ต่างประเทศโน่นมา “รวมเป็นรายได้ปนเปเข้าไปด้วยอีก” แล้วหลงผิดนับว่า เป็น“รายได้มวลรวมเฉพาะภายในประเทศ”

...มันสำคัญผิดไปมั๊ย? พินิจดูกันให้คมๆ แม่นๆ ชัดๆ กันเถิด

พินิจกันลึกๆชัดๆคมๆแม่นๆแล้ว จะเห็นว่า ที่ว่า“รายได้มวลรวมในประเทศเท่านั้น” หรือจากภาษาที่ว่า Gross Domestic Product นี้ มันเป็น“รายได้มวลรวม”คือ Gross ที่ถูกต้องตรงตามความกำหนดหมายกันแล้วหรือไม่ใช่? มันเป็น“รายได้มวลรวม”ที่เกิดขึ้น“เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น”จริงหรือ?

มันต้องเอา“รายได้ที่เกิดขึ้นจากการนับ‘รายได้’อันได้ขายผลผลิตของ‘ไทยที่ไทยผลิตขึ้นได้’กันในประเทศ”เท่านั้นเป็น“รายได้มวลรวมจากผลผลิตของไทยเอง”ตะหาก

ประเด็นที่ ๑ นี้ จึงเป็นการหลงผิดในการขาย“ผลผลิต”ที่ควรรวม“รายได้”จากภายนอก ของ“ผลผลิต”ที่ส่งออกไปขายนอกต่างประเทศ และหรือนับเอาของคนไทยที่ไปได้“รายได้”อยู่นอกต่างประเทศแล้วส่งเงินเข้ามาให้คนไทยในประเทศไทย ว่า เป็น“รายได้มวลรวม”เฉพาะของไทยคนไทยภายในประเทศไทยเท่านั้น ว่า เป็นการขาย“ผลผลิตไทยกันเองภายในประเทศเท่านั้น” แต่หลงว่า“รายได้มวลรวมเฉพาะภายในประเทศ”

“เศรษฐกิจ”ประเด็นที่ ๑ นั้นกำหนดหมายผิดเพี้ยนตรงหลงควรรวมเอาที่“ไม่ใช่ภายในเท่านั้น”แท้ๆ มาควรรวมเป็น“ภายในแท้”เข้าไปด้วยอย่างสับสนอยู่ ไม่“ตรง”แท้

พอครวว่า... ถ้าจะว่าเศรษฐกิจที่โลกเขาหมายถึงเราไม่ได้มีเรื่องเศรษฐกิจไม่ใช่ เราก็มียุทธศาสตร์ด้วย ทุกคนเกี่ยวเนื่องกับเศรษฐกิจทั้งนั้นจะว่าไปแล้ว

คือเป็นสมาชิกของประเทศสมาชิกของสังคมก็ต้องอยู่กันอย่างที่เขาหมายความว่าผู้บริหารจะต้องแบ่งแจกทรัพยากรให้มืออยู่มีกินกันอย่างทั่วถึง แต่ถ้าไม่มีการลดกิเลสมีสมรรถนะสร้างสรรค์ทำให้เหลือให้เกินแล้วเพื่อแผ่ผู้อื่นมันก็ไม่พอ ต้องทำอย่างที่พระพุทธเจ้าพาทำ อาตมาพาทำพวกเรานี้เป็น

พวกที่แก้ปัญหาเศรษฐกิจจบ และมีผลช่วยสังคมประเทศอยู่ทางเศรษฐกิจ
จบแค่นี้ก่อน ค่อยต่อไปเดี๋ยวจะมากกว่านี้อีก

สมณะเดินดิน... สรุปจบ